

має змогу здійснювати якісно новий підхід до навчання іноземних студентів. У такому разі цей процес стає цікавим, індивідуалізованим та ефективним.

Література:

1. Ковтун О.В. Комунікативний підхід у мовній освіті: діахронічний аналіз. *Наука і освіта*. № 7. 2011. С. 50-54.
2. Муляр І. В. Усномовні завдання на практичних заняттях з української мови для студентів-іноземців підготовчого відділення. *Міжнародний науково-методичний семінар «Новітні педагогічні технології у викладанні мов іноземним студентам»: м-ли семінару, м. Харків, 25 лютого 2021 року*. Харків: ХНАДУ, 2021. с. 112-114.
3. Муляр І.В. Формування навичок мовного етикету під час навчання української мови як іноземної. *Міжнародний науково-методичний семінар «Новітні педагогічні технології у викладанні мов іноземним студентам»: матеріали семінару, м. Харків, 24 лютого 2022 року*. Харків: ХНАДУ, 2022. С. 95-97.
4. Світлик М. Д. Ігрові вправи та рольові ігри – ефективні методи викладання української мови як іноземної. *Актуальні проблеми викладання української мови як іноземної: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції 19 квітня*. Білоцерківський НАУ, 2019. С. 64-67.

**Формування міжкультурної компетентності під час вивчення дисципліни
«Історія та культура України» в умовах дистанційної освіти**

Прилуцька Л.А.

*к. іст. н., доцент кафедри мовної підготовки
Харківський національний автомобільно-дорожній університет
м. Харків, Україна
e-mail: kafmp@ukr.net*

В сучасному світі глобалізація і міжнародний обмін знань стають дедалі більш важливими. Вивчення іноземними студентами історії та культури інших країн сприяє розвитку міжкультурної компетентності. Міжкультурна компетентність – це здатність сприймати, розуміти і взаємодіяти з представниками інших культур, розширюючи свій горизонт і збагачуючи власний світогляд.

Сьогодні Україна у стані повномасштабного збройного конфлікту і саме вивчення цієї дисципліни не лише репрезентує нашу державу світовій спільноті, а й допомагає іноземним здобувачам вищої освіти зрозуміти

історичний та культурний контекст подій, що відбуваються в країні, і відповідні дії та реакції людей. І це створює сприятливий ґрунт для подальших самостійних пошуків про те, якою є Україна і сприяє розвитку міжнародних відносин.

Дистанційна освіта має свої переваги, особливо в контексті глобальної пандемії COVID-19 та воєнного стану на території України, такі як гнучкість та доступність. Проте, вона також може створювати виклики для формування міжкультурної компетентності. Для забезпечення ефективного формування міжкультурної компетентності в іноземних здобувачах вищої освіти під час вивчення дисципліни «Історія та культура України» у дистанційному форматі, освітні заклади та викладачі можуть розглядати наступні рекомендації:

Використовувати інтерактивні методи: вивчення культури і історії країни повинно бути активним та інтерактивним. Віртуальні тури, групові проекти та дискусії сприяють поглибленню розуміння та взаємодії. Зокрема, за допомогою додатку Slvrchamp, кожен іноземний студент може створити віртуальну екскурсію українськими історичними місцями та пам'ятками, додавши до відео 360-градусні панорами та розповідаючи цікаві факти.

Залучати місцевих експертів: запрошення експертів та практиків для обговорень та майстер-класів може надати студентам можливість безпосередньо взаємодіяти з представниками української культури. Наприклад, організація віртуального майстер-класу з писанкарства для іноземних студентів є чудовою ідеєю для занурення їх в українську культуру та традиції, де іноземні студенти матимуть можливість створити щось особисте та важливе, спільно ділитися культурними знаннями та навичками.

Збагачувати культурний обмін: залучення іноземних студентів до культурних заходів та святкових обрядів України сприяє їхній активній участі в культурному житті. Скажімо, участь у онлайн-церемоніях українських свят та обрядів, таких як Великдень, Маланка чи Масляна може бути цікавим досвідом та важливим способом поділитися культурним багатством України з іншими.

Підтримувати спільні проєкти: спільні проєкти між іноземними та українськими здобувачами вищої освіти, інтернаціональні вебінари сприяють обміну досвідом та взаєморозумінню. Особливо цікавими є фільмові чи мультимедійні проєкти: спільно створіть фільм, мультимедійну презентацію або веб-серіал про історію та культуру України. Це може включати документальні фільми, інтерв'ю, анімації та інше. Також цікавим буде аналіз фольклору з різних культур, виявляючи схожість та різниці в міфах і легендах.

Оцінка міжкультурної компетентності: важливо розробити критерії та завдання, що враховують розвиток міжкультурних навичок у студентів. Для прикладу, таке завдання як міжкультурні інтерв'ю «Діалоги про війну: реальні історії».

Отже, формування міжкультурної компетентності під час вивчення дисципліни «Історія та культура України» відкриває можливість для іноземних студентів дізнатися більше про історію України, розуміти традиції, цінності та ідентичність українського народу. До того ж заохочуючі інтерактивну співпрацю між іноземними та українськими здобувачами вищої освіти, формується спільнота, яка підтримує міжнародні цінності миру і взаємопідтримки. Це також сприяє розумінню реального впливу війни на життя людей та суспільство, що робить навчання більш емоційно значущим і особистим, оскільки іноземні студенти стають більш інформованими та активними агентами змін у світі, що посилює міжнародне розуміння та солідарність у підтримці України.

Література:

1. Максимович О.В. Міжкультурна компетенція як предмет соціологічного теоретизування в дослідженнях соціокультурної взаємодії в умовах прикордоння. *Спеціальні та галузеві соціології*. 2020. Вип. 12, Т. 1. С. 97-104
2. Освіта в умовах війни: реалії, виклики та шляхи подолання: матеріали II Форуму академічної спільноти (20–24 червня 2022 року, м. Дніпро; Державний вищий навчальний заклад «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури») / Упоряд. М. В. Савицький, І. П. Мамчич. Дніпро: ДВНЗ «ПДАБА», 2022. 152 с

3. Сучасні проблеми методики викладання мов та навчання іноземців у закладах вищої освіти: колективна монографія / Колектив авторів. Одеса : Одес. нац. ун-т ім. І. І. Мечникова, 2022. 168 с.

Особливості професійної підготовки майбутніх учителів у КНР

Ян Хунхао

*аспірант кафедри педагогіки, іноземної філології та перекладу
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця
Харків, Україна
e-mail: yanghonghao1989@163.com*

Світове суспільство сьогодні визнає якість освіти основною метою, пріоритетом свого розвитку. У Китайській Народній Республіці освіта визнана одним з найважливіших загальнонаціональних пріоритетів розвитку економіки та суспільства. Сучасні зміни в освітній системі Китаю перш за все «спрямовані на підвищення освітнього рівня молоді, формування функціонально і професійно підготовлених фахівців, здатних забезпечити економічний розвиток, конкурентність та політичну незалежність держави, що потребує вдосконалення національних освітніх стандартів» [4, с. 43]. Провідними принципами розвитку освіти КНР у XXI столітті є перевага новаторського духу, «дедалі більше уваги приділяється вихованню усвідомлених, вдумливих кадрів з високим рівнем навичок» [1, с. 18]. Саме ці принципи відображено в нормативно-правових документах КНР, які ґрунтовно регламентують діяльність освітніх організацій країни. Також система освіти регламентується законодавчими органами провінцій, районів, міст, що мають право законотворчої діяльності у межах району адміністративного підпорядкування.

У законі КНР «Про вищу освіту» від 29.09.1998 р. [5] викладено основні її принципи. Так, стверджується, що вища освіта має реалізовувати державну освітню політику, служити справі соціалістичної модернізації та поєднуватися з